

Građani Srbije,

Dužni smo da budemo hrabri onda kada nam je Srbija obeshrabrena. Dužni smo da govorimo istinu Srbiji u kojoj je lakše lagati druge i sebe. Dužni smo da odbranimo naše pravo na Srbiju u Evropu i Evropu u Srbiji.

Svi mi, dobromerni građani, borci za evropsku Srbiju od 9. marta do 5. oktobra, ogorčeni smo zbog mnogih proneverenih ciljeva. Posebno smo nezadovoljni zbog nepotrebnog i opasnog povlađivanja proevropske Vlade anti-evropskoj histeriji i strategiji da balvani sa dva carinska prelaza na severu Kosova blokiraju dobijanje statusa kandidata i datum početka pregovora o pristupanju Srbije Evropskoj uniji.

U zemlji bez vremena, gubitak statusa kandidata ili kandidatura bez datuma pregovora značiće samo još jedno ubijanje normalne budućnosti, još jedno propadanje svega što je u Srbiji opstalo, još jednu izolaciju na periferiji Evrope svih koji iz Srbije nisu pobegli.

Za konfuziju u kojoj smo se našli najodgovornija je politika vlasti, koja je svojim kalkulisanjem i oklevanjem vrlo ozbiljno ugrozila evropsku orientaciju društva i vitalne interese koji od nje zavise. Zato neka više нико не очекује да bez reči statiramo u obračunu koji se vodi protiv evropske Srbije. Mi danas ne можемо da uradimo poslove koje jedino може да uradi vlast. Oni koji vode Srbiju moraju da preuzmu odgovornost za njenu evropsku budućnost. Ukoliko se opredelite za istinu, видеће нас који више не можемо да чекамо, kako kroz minsko полje krčimo evropski put Srbiji коју они воде.

Tužna je zemlja која сеbe trajно осуђује на патњу кроз борбу коју вodi пропстvene evropske budućnosti. Strašna је цена лаži свих који уманжују тежину 9. decembra. Значај тог датума пред нама Србија не разуме, као што nije razumela pad Berlinskog zida или posledice пристајања на политику рата и злочина. Зато

treba да се зна да ће нас, ако не одговоримо истином и демократском мобилизацијом, горе неге дедесетих година, razoriti суровост идеје да Србија може без Европе.

У Србији се тaj decembarski dan doživljava i kao pretnja i kao šansa. Kroz njega se prelimaju i наша прошlost i наша будућност, i pozitivna i negativna energija Србије. Успеси и неуспеси, срећа и разочaranje, радости и страхови наше генерације. Zbog тога се својим јасним stavom о будућности земље морамо suprotstaviti политичкој hipnozi којом се уманjuje стварни значај Европе за Србију. Nestaćemo u самоизолацији која нам се нуди као частан одговор на navodno nečasnu Evropu.

Ne smemo da se povlačimo pred lažima којима се криje crna statistika Србије. Mi smo најсировије evropsko društvo, са најманjom платом и пензијом, највећом стопом незапослености, најманјим investicijama, највећим rastom duga, најнефункционалнијим образовним системом и највећим odlivom mozgova u Evropi. To nije slika наших sposobnosti, него cena pogrešне politike. Cena која ће rasti sve dok tu politiku ne napustimo.

Узасно је што део политичких, verskih, привредних i kulturnih snaga u земљи свој интерес prepoznaje u тој историјски најдубљој рупи у којој се можемо naći ako izgubimo evropsku будућност. Mi имамо власт, али nemamo državu. U земљи која статира у evropskim integracijama nema posla dok vas "vlast" не zaposli, nema sporta dok mu "vlast" не председава, nema kulture bez pečata "vlasti", ni medija које је "vlast" поштедела своје uređivačke politike.

Dobro је што smo mi te realnosti svesni, i што smo spremni da borbom за evropsku Србију jasno kažemo u kakvom свету ћelimo da živimo. Smisao vidimo само у Србији променjenih prioriteta, земљи слободних грађана која je konačno pronašla mir sa sobom i susedima,

društву којим владaju право и ефикасне институције, zajednici која ценi и подстиче znanje, rad i uspeh, razvija konkurenčiju i otvara економију, modernizuje sve заостало. Само ту идеју време може потврдiti као pozitivnu viziju društva које зна шта ће са собом u 21. veku.

Danas, као зreло društvo, sposobno да racionalno rasuđuje o sopstvenim interesima, treba да се okupimo oko идеје preokreta која vodi Србију u Европу. Moramo svojom snagom naterati zvaničnu политику Србије да doneše neophodne odluke, promeni kosovski kurs, iskoristi највећу šansu i ispunи највећu obavezu ove generacije.

Naš odgovor на katastrofu којом preti ујединjeni antievropski front mora бити jasan, odlučan i snažan. Zato ћelimo da ујединимо све који су за Србију u Европи, okupljeni oko ње као jedine ideologije која данас представља избор земље. Sve naše razlike, sva naša razочaranja podredimo борби за Србију u Европској унији. Sada је потребна mobilizacija svih snaga protiv bede i zaostalosti.

Odbijamo да се povlačимo i правимо kompromise s antievropskim usurpatorima наše будућности. Ne smemo i nemamo право да odstupimo pred истим идејама које су nas дедесетих gurnule u krvavu avanturu, која se окончала историјски највећим porazom Србије i srpskog naroda. Mi smo završili u izbegličkim kolonama i redovima pred ambasadama земаља u које су нам otišli најближи, dok је Србија osramоћена злочинима који су u njeno ime počinjeni prema drugim narодима i njој samoj. Te snage су се сада ујединile oko zajedničkog cilja, да подигну barikade на свим putevima који nas воде ка Европи. Zaklanjavajući seiza parola kosovske nesreće, коју су они скривали, Европу проглашавају за neprijatelja Србије i свих Srba на свету, привијају нову nesreću на Kosovu i tragediju u Србији, ponovo raspiruju mržnju prema susedima i prete да ћemo biti lider novog haosa.

Evropa nam je prvi državni interes i zbog стотина hiljada грађана Србије који живе i rade u njoj, i zbog тога што на то ogromno tržište izvozimo 80 odsto свега што izvozimo, i zbog investicija i fondova, i zbog тога што је Европа i систем vrednosti којем težimo i подршка i solidarnost u nevolji. Evropska unija nam je u antifašističkoj istoriji, u politici, ekonomiji i tehnologiji, кulturi i образovanju, u igri, u свему.

Nepriznavanjem kosovske истине i stvarnosti, ne menja se ni ta истина, ni ta stvarnost. Kosovo nije под suverenitetom Србије od rata '99. i Kumanovske kapitulacije, nakon које се Србија s Kosova повукла. Zbog тога strategija "I EU i Kosovo" znači ni EU ni Kosovo. Između evropskih država nema ni carinskih ni graničnih barijera, a наша Vlada, која tvrdi да vodi Србију u Европу, rizikuje да нам та ista Европа затвори vrata zbog četvorice carinika на два carinska prelaza. To нико не може да razume, niti iko razuman u Србији може да razume Srbe који Srbe на Kosovu hrane mržnjom prema Albancima sa којима живе, pozivajući ih, sve češće, да на Kosovu opet prolivaju krv.

Србија mora да promeni politiku ако ћeli u Европу. Umesto starih kosovskih parola, treba nam nova politička hrabrost. Društvo покрећу vredne идеје, баš као што га uništavaju falsifikati, u шta se pretvorila današnja kosovska politika vlasti. Potrebna nam je vizija Србије коју ће време потврдiti, a ne demantovati. Ideja која treba да учини jasnim horizont који стоји пред нама. Takvu viziju i идеју не можемо дosegnuti ukoliko smo izvan Европе, u stalnom sukobu i nesporazumu sa vodećim demokratskim državama sveta.

Zato verujemo da je борба за Србију u Европи i Европу u Србији jedina ispravna i поштена politika.

Zato Србији treba preokret!